

புனிசெப்

தூக்கிய நாடுகள்
மயின் உரிமைகள்
நிலையம்

ஏற்றுப் பார்வை நிலையம்

பெண் பிள்ளை

அநேகமாக எல்லாச் சமூகங்களிலும், வறியவர்களாயினும், செல்வந்தவர்களாயினும், பெண்பிள்ளைகளைப் பார்க்கிலும், ஆண் பிள்ளைகளின் ஆரோக்கியமான மேம்பாட்டையே விரும்புகின்றனர். இது பொதுவான ஒரு சமூக மரபாக விளங்குகிறது. செல்வந்த நாடுகளில் பெண்களுக்கு எதிரான மனப்போக்கு, கல்வி அமைப்புகளிற் பிரதிபலிப்பதைக் காணலாம். ஆண்களுக்கே பிரத்தியேகமானவை எனக்கருதப்படும் துறைகளில் பெண்கள் படிக்கவோ வேலை வாய்ப்புப் பெறவோ இடமளிக்காத வகையில் கல்வித்திட்டங்கள் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். பெண்கள் வெற்றி பெறும்போது, ஆண்கள் செய்யும் அதே பணியைச் செய்தாலும் குறைந்த ஊதியம் கிடைக்கும் உத்தியோகங்களே அவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. அதிகார பலமுள்ள பதவிகளும் அரிதாகவே கிடைக்கின்றன.

பல நாடுகளில் பெண்குழந்தை பெறுவதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு பெற்றோர் கருச்சிதைவு செய்துகொள்கிறார்கள். பம்பாயில் ஆண், பெண் வாரியான பரிசோத ணையை அடுத்து 8,000 கருச்சிதைவுகள் தொடர்பாக நடத்தப்பெற்ற ஆய்வின்போது, சிதைக்கப்பட்ட கருக்களில் 7,999 பெண்கருக்களாக இருக்கக் காணப்பட்டன. கருச்சிதைவு, பெண் சிசுக்கொலை, பெண் குழந்தைகளைப் புறக்கணித்தல் ஆகியவற்றின் விளைவாக டெல்லியில் 1000 ஆண்களுக்கு 809 பெண்கள் என்ற விகிதாசாரமே காணப்படுகிறது. பூப்பெய்தும் பருவம் முதல் பிற்கால வாழ்க்கை வரை பெண்ணானவள் பாகுபாட்டுக்கு இலக்காகிறாள். பெற்றோர் தமது ஆற்றாமைகளை பெறும்பாலும் தமது பெண் குழந்தைகள் மீது சமத்திவிடுகிறார்கள்.

பூப்பெய்தும் பருவத்தில் ஆண்களைப் பார்க்கிலும் பெண்கள் கூடுதலான அளவில் தமது சுயகெளரவத்தை இழப்பதான உணர்வைப் பெறுகிறார்கள் என்று அமெரிக்காவில் ஹாவர்ட் பல்கலைக்கழகமும், அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகப் பெண்கள் சங்கமும் அண்மையில் நடத்திய ஒர் ஆய்வு மூலம் தெரியவருகிறது.

“பால் சார்ந்த பாகுபாடு, உணவு சம்பந்தப்பட்ட உடற்கோளாறுகள், சஞ்சல உணர்வு, தற்கொலை எத்தனங்கள், வறுமை ஆகியவற்றின் தாக்கத்தினைப் பெண்கள் பூப்பெய்தும் பருவத்திலேயே முதன் முதலாக அனுபவிக்கத் தொடங்குகிறார்கள்” என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள். பெண்களைத் தமது கருத்துகள், கனவுகள், பிரச்சினைகள் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்தச் செய்வதன் மூலம் சுயகெளரவத்தை இழப்பது போன்ற உணர்வை அகற்ற முடியும். இதில் உதவும் பொருட்டு, அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள் பணியாற்றி வருகின்றன. பெண்களை அவர்களின் நன்னடத்தைக்கும், தோற்றுத்துக்கும் அல்லாமல் என்னங்களுக்கும் கருத்துக்களுக்குமாக மதிப்பதை உறுதிப்படுத்துவதே நாடளாவிய இயக்கங்களின் குறிக்கோளாகும்.

வளர்முக நாடுகளில் பெண்ணைக்கும் ஆணைக்கும் உள்ள சமத்துவமற்ற நிலைமையை பல்வேறு வகைகளில் காணலாம். போகாக்கின்மை, மரண விகிதாசாரம் என்பன ஆண்களை விட, பெண்கள் மத்தியில் அதிகம். ஆக்கத்திறனை உயர்த்தவும், வேலைப்பளுவைக் குறைக்கவும் வழி செய்யக்கூடிய கல்வி மற்றும் நுட்பங்களைப் பெறும் வாய்ப்பு ஆண்களுக்குச் சமனான அளவில் பெண்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. தமது முழுமையான அந்தஸ்தை வென்றெடுப்பதற்கான சீர்திருத்தங்களைப் புகுத்தும் கொள்கை மட்டங்களில் இடம் பெறும் வாய்ப்புகள் பெண்களுக்குக் கிடைப்பது குறைவு.

பெண்களுக்கு ஓரவஞ்சனை செய்வதன் விளைவு பாரதூரமானதாகலாம். எந்தச் சமூகத்திலும், பெண்ணின் அந்தஸ்து, எதிர்காலச் சந்ததிகள் மீது அழியாத முத்திரையைப் பதிக்கிறது. தாய்மார் என்ற வகையிலே பிள்ளைகளின் பராமரிப்புக்கும், பாதுகாப்புக்கும் மட்டுமல்லாமல் அவர்களின் கருத்தோட்டங்கள் ஆற்றல்கள் ஆசியவற்றின் விருத்திக்கும் பெண்களே பொறுப்பாளிகள். சிறுவர்களின் ஆரோக்ஷியமும், உயர்வும் தாய்மாரின் கல்வி அறிவு மட்டத்துக்கு ஏற்றவாறு உயர்கிறதென்று வளர்முக நாடுகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆராய்ச்சிகள் மூலம் தெரியவந்துள்ளது. ஆயினும், அநேக ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளில் 40 சதவீதமான பெண்களே எழுத, வாசிக்கக் கூடியவர்களாயிருக்கிறார்கள்.

சராசரியாக உலகில் ஆரம்பக்கல்வி பெறும் வாய்ப்பை இழக்கும் 6 - 11 வயதுக்குட்பட்ட சமார் 1000 இலட்சம் பிள்ளைகளுள் 600 இலட்சம் பேர் பெண்களாவர். இவர்கள் கல்வி கற்கும் உரிமையை இழப்பதற்கான காரணங்களில் பின்வருவனவும் அடங்கும்:-

- பெண்பிள்ளைகளுக்கு எழுத்தறிவைப் புகட்டுவதில் பெற்றோர் அக்கறை கொள்ளாமை.
- பாடசாலைகளில் ஆசிரியைகள் இல்லாமை.
- பாடநூல்களும் ஆசிரியர்களும் ஆணாதிக்கத்தை வலியுறுத்தியமை.
- பெண் பிள்ளைகளை வெளியே தனியாக அனுப்புவதற்குள்ள பயம்.
- மலசலகூடம் போன்ற அடிப்படை பாடசாலை வசதிகள் பெண்பிள்ளைகளுக்கு இல்லாமை.

மேற்படி இடர்ப்பாடுகளுடன், வறுமை, பாடசாலை இடவசதி அல்லது போக்குவரத்து பற்றாக்கறை, பாடநூல்களின் விலை, வறிய நாடுகளில் வாழும் சிறுவர் சிறுமியர்கள் உழைத்துப் பணம் சம்பாதிக்க வேண்டிய கட்டாயம் போன்ற பிரச்சினைகளும் சேரும் போது, கல்வி தொடர்பான ஆண்கள் பெண்களுக்கிடையோன ஏற்றத்தாழ்வு இலகுவாகவோ தூரிதமாகவோ அகலமாட்டாது என்றே தோன்றுகிறது.

சிறுவர் உரிமை பற்றிய சமவாயத்தின் ஆணிவேர் போன்ற கோட்பாடு, சிறுவர்களின் சமத்துவமும், பாரபட்சமற்ற மேம்பாடுமேயாகும். உறுப்புரைகளின் பயன்கள் சிறுவர், சிறுமியர், இருசாராருக்கும் சமமாகச் சேரவேண்டுமெனச் சமவாயம் குறிப்பிடுகிறது. இரண்டாவது உறுப்புரையானது எல்லா உரிமைகளும் ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் சமம் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

பல நாடுகளில் சமவாயத்தைக் கவனிக்கத் தொடங்கியுள்ளமைக்கான அறிகுறிகள் புலப்படுகின்றன. ஆசியாவில் கலாசார பாரம்பரியங்கள், பெண்களுக்குக் கீழான அந்தஸ்தையே கொடுத்து வந்துள்ளன. ஆனால், அண்மைக்காலத்தில் பெண் பிள்ளைகளின் பரிதாப நிலைமை குறித்து தேசிய, பிராந்திய வாரியான கருத்தரங்குகள் நடைபெற்று வருகின்றன. பிராந்தியக் கூட்டுறவுக்கான தென்னாசியச் சங்கம் (சார்க்), 1990ம் ஆண்டைப் பெண்களின் ஆண்டாக அனுட்டித்ததுடன் ஆண், பெண் ஏற்றத்தாழ்வுகள் தொடர்பான விடயங்களிலுள்ள அக்கறையை விரிவாக்கும் பொருட்டு 'பெண்கள் தசாப்தம்' (1990-1999) அனுட்டிக்கவும் தீர்மானித்தது. மத்திய சிழக்கு மற்றும் ஆபிரிக்க நாடுகளும், 1990 களில் பெண் பிள்ளைகளின் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்க முன்வந்துள்ளன. இவையும், ஏனைய முயற்சிகளும் பெண், வெறுமனே ஒரு மகள், சகோதரி, எதிர்கால மனைவி, தாய் அல்லது எவ்ரோ ஒருவரின் சொத்து என்னும் நிலையிலிருந்து ஒரு 'தனிநபர்' என்னும் அந்தஸ்தைப் பெற உதவி வருகின்றன.

அநேக வளர்முக நாடுகளில் ஆண், பெண் பாலாருக்கிடையிலான தாரதம்பியம் சார்ந்த விடயங்கள் பற்றிய ஆய்வுகளில் கீழ்க்காண்பன கவனத்திற் கொள்ளப்படுகின்றன:-

★ வளர்ப்பு, போசாக்கு, சுகாதாரப் பராமரிப்பு, கல்வி என்பன ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் சமமாகக் கிடைக்கச் செய்தல். ஆண் குழந்தைகளைப் பார்க்கிலும் குறைந்த காலத்துக்கே பெண் குழந்தைகளுக்குத் தாய்ப்பால் ஊட்டப்படுகிறது. போசாக்குள்ள உணவும், பெண் பிள்ளைகளுக்கு குறைவாகவே கிடைக்கிறது. ஆண் பிள்ளையைப் போலன்றி பெண்பிள்ளைகள் நோய் முற்றிய பின்னரே சிகிச்சைக்குக் கொண்டு செல்லப்படுகிறார்கள் என்றெல்லாம் ஆய்வுகள் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன.

★ பெண்கள் திருமணம் செய்யக் கூடிய ஆகக் குறைந்த வயதெல்லையை நிர்ணயித்தல் அவசியம். இளம் வயதில் மணம் செய்யும் பெண்களுக்கு வீட்டுக்கு வெளியே ஏதாவது பயனுள்ள பணிகளில் ஈடுபடும் வாய்ப்புக் கிடைப்பது அரிது. இதன் விளைவாக அவர்கள் இளமையிலிருந்து நெடுங்காலத்துக்கு குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொண்டே இருப்பர். இதனால், தாய் நோயாளியாவதுடன் சனப்பெருக்கம் அதிகரிப்பதற்கும் ஏதுவாகின்றது. வங்காள தேசத்தில் 15 - 19 வயதுக்குட்பட்ட பெண்களில், 71.8 சதவீதமானவர்கள் மணமானவர்கள். ஒப்பீட்டளவில் 7.4 சதவீதமான ஆண்களே இவ்வயதில் மணம் புரிகிறார்கள்.

★ சிறுமியர் மற்றும் பெண்களின் நிலைமை பற்றியும் தேசங்களின் பொருளாதார, சமூக மேம்பாட்டில் அவர்கள் ஆற்றியுள்ள பணி பற்றியும் புள்ளி விவரத் தரவுகளைச் சேகரித்தல்.

★ பெண்களின் வேலைப் பஞ்சைக் குறைத்தல். அவர்கள் சமவயதுள்ள ஆண்களைவிடக் கூடிய நேரம் வேலை செய்வது வழக்கமாகிவிட்டது. ஜாவாவில் பெண்கள் வீட்டுவேலைகளிலும், சந்தைகளிலும் நாள்தோறும் 33 சதவீதம் கூடுதலான நேரத்தைச் செலவிடுகிறார்கள். சில பருவத்தினர் அதே வயதையொத்த ஆண்களிலும் 85 சதவீதம் கூடுதலாக வேலை செய்கிறார்கள்.

★ பாலியல் வாரியாகவும் வேறு வகையிலும் பெண்களைச் சரண்டி வாழ்வதை முறியடித்தல். இவர்கள் பூப்படைந்த பருவத்தில் எயிட்ஸ் என்னும் ஆட்கொல்லி நோய்க்கும் அதைச் சார்ந்த துன்பங்களுக்கும் இலக்காகும் பரிதாப நிலையும் இன்று ஏற்பட்டுள்ளது.

சிறுமியர், பெண்கள் ஆகியோரின் நிலை பற்றி அதிக அக்கறை கொள்ளுதல் அவசியம். அரசாங்கங்கள் இதில் கரிசனை காட்டுவதானால், பணம் செலவிடவும் தயாராக இருக்க வேண்டும். பெண்களுக்குச் சார்பாகச் சட்டங்கள் இயற்றவேண்டும். வீட்டிலும் வேலைத்தலங்களிலும் சமத்துவம் நிலைபெறுவதைக் கண்காணிக்க வேண்டிய தேவையும் இருந்து வருகிறது. சமூகத்துக்கும் நாட்டுக்குமான பெண்களின் சேவை தாழ்வானது, அவர்களின் அந்தஸ்து குறைந்தது என்ற எண்ணக்கருத்தை மாற்றும் பொருட்டு, பொதுமக்களுக்கு அறிவுட்ட வேண்டிய தேவையும் இருந்து வருகிறது. கண்கண்டதே காட்சி என்பார்கள். பொருளாதார சமூக முன்னேற்றத்துக்கு உந்து சக்தியாகப் பெண்கள் விளங்குகிறார்கள் என்னும் உண்மையை உணர்த்துவதற்கு அவர்களின் பணியைப் பேணிப் பாராட்டுதல் அவசியம்.

